Szerkesztőség és kiadó hivatal
Piacz. SIMONFFY-ház a városházával szemben.

HIRDETMÉNYEK,
előfizetési pénzek és a kiadás körüli panaszok, valamint a lap szellemi részét illető minden közlemények ide intézendők.

Bérmentetlen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

Előfizetési ár:
Helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:

Egész évre	10 frt — kr
Félévre	5 frt —
Negyedévre	2 frt 50
Egy hóra	1 frt —

Hirdetési dij:
Öt-hasábospetitsor egyszeri beigtatásáért 5 kr
Bélyegdij minden hirdetésért külön 30 kr.
Nyilttér 4 hasábos petitsorért 20 kr.

X. évfolyam. 1883. Debreczen. Szerda, május 2. 86. szám.

Dr. Tisza István szolgabiró.

(T.) Az ugy nevezett régi jó világban uri hivatalok is valának és oda részint nem mehetett, részint hiába ment a nem vagyonos és nem nemes ember. Ilyen uri hivatalok valának pedig a megyei és a katonai hivatalok. A mágnás vagy előkelő vagyonos nemes fiatal ember azzal kezdte, hogy a megyénél megválasztatta magát alispánnak, vagy elment a hadsereghez tisztnek, a hol a szegény fiatal ember nem versenyezhetett vele, és nem érhette utól soha. A mint azon megye és katonaság, az uri jogok nyügétől felszabadult, és a pályák más ember fiának is megnyiltak; mióta megyei hivatal és katonáskodás dologgal, tanulással jár; mióta be lett bizonyitva, hogy a csaták terén, nem a fényes neveké, hanem a katonai szakértelemé a diadal, azóta a vagyonos és nemesi uri osztály más sportot keres, a hova tudomány és dolog még ma sem igen kell, megyét és katonáskodást át engedvén a szorgalomra kényszerült szegényeknek, mert az oly hivatalt, hova tanulni kell, kényelmetlennek, a hol pedig dolgozni kell, szégyennek tartja. És ime, egyszerre csak ország világ bámulatára felhangzik egy név, mai napság Magyarország legelső családai egyikének neve, a ki a család elsőszülötte, mint azt régente is tevék, a közpályák küzdhomokjára kilép, és pedig az uj modern kor szabályai szerint fegyverkezve tudori czimmel s erős elhatározással a dologra.

Csak nem régen olvastuk, hogy dr. Tisza István, Tisza Kálmán miniszterelnöknek fia, Bihar megye egyik szolgabirói székére megválasztatott.

Ime a modern Magyarország modern nagyuri osztályának első példányképe, ki a grófi czim helyett a doktor czimet választotta. Tisza Kálmán már régen lehetett volna gróffá, éppen ugy mint Lónyay, ha nem jobban, hanem a helyett azt mondá: Az én fiaim maguknak érdemeljék ki a czimet, szerényebbet de azért ragyogóbbat annál, melyet a születés adhat, mert az saját érdemeiknek jutalma, és az igazi férfi nem is lehet másra büszke. Ám legyen ott nevük előtt a dé err, gé err helyett. És amint tanulmányaink ezen fegyverével felruháztattak, őseik példájára lépjenek ki a sorompókba és küzdjenek a hazáért!

Ime, ez a modern kor küzdelmének fogalma. Fiatal uraink ugyan nem azt tartják*), hanem azt, hogy miután hogy ma már alispánkodni és katonáskodni dolog és tanulmány nélkül nem lehet, tehát eleget tesznek hazafiui kötelességüknek a sporttal, a vörös frakkozással, futtatással és galamblövészettel! s miből egyik másik meg is járja néha néha, de hogy az élet czélt pusztán és egyedül csak ez képezze, hát az az urfi a hazára nézve elveszett.

Gondoljuk hogy uri lovagjainknak nem igen fog tetszeni doktor Tisza Istvánnak ezen utmutatása, a hova persze nem is igen sokan képesek követni őt, hanem annál nagyobb buzditására lészen azoknak, kik sziveikben forrni érzik a nemes ámbiczió hevét, s a mely nemes ambiczió ma már nem lehet más, mint a kézben azon fegyverrel törni előre és szerezni családi névnek és hazának dicsőséget, a mely fegyvert a mai kor osztott ki az ő gyermekei között. Mert amint hogy a régi nevek és czimerek az ősi kastélyokról eltünnek, ha az utód a kor szavát nem fogja fel, éppen ugy elfognak tünni a történelem lapjairól az ősi nevek, mert ezelőtt is csak annak volt neve a ki azt kiérdemelte, kiküzdötte, és csakis annak lészen ez után is.

*) Tisztelet a kivételeknek.

— **Az ezredév** ünnepélye tárgyában az akadémia ülést tartott. Tudvalevőleg a második osztály ujólag beható tanácskozás alá vette a kultuszminiszterium leiratát s abban állapodott meg hogy 1894. év volna legalkalmasabb a millenium megünneplésére. Ez ellenében Salamon Ferencz külön véleményt terjesztett elő, mely szerint az ünnepély éve az 1897. vagy 1898-ik évekre halasztandó. Salamon kifogásolja a bizottság inditványának indoklását. A zárt ülésen Lónyay Menyhért gr. ismertette a kétféle előterjesztést, s felhivta a jelenlevőket, hogy szóljanak hozzá a tárgyhoz. A vita igen élénk volt. Salamon Ferencz nagy hévvel védte külön véleményét. Kivüle még beszéltek Gyulai Pál, Szász Károly, Pauler Gyula és Thaly Kálmán. Az ülés esti 9 órakor eredmény nélkül ért véget. A vitát legközelebb ujra folytatják.

— **Az 1884. évi képviselőválasztások** ügyében a belügyminiszter körrendelettel figyelmezteti a törvényhatóságokat, hogy az ez évi választók névjegyzéke pontosan állittassék össze, mert „a jövő évben fognak megejtetni az általános képviselőválasztások, azok alkalmával pedig a választási jogosultság megbirálásánál a folyó évben kiigazitott névjegyzékek lesznek hivatva zsinórmértékül szolgálni.“ Figyelmezteti a rendelet a központi választmányokat is, hogy a választási törvényben az összeirásra, a jegyzék kifüggesztésére stb. előirt határidőket pontosan megtartsák és szigoru kötelességüknek ismerjék „üléseik jegyzőkönyveit ellenőrzés szempontjából, az ülés után következő napon azonnal, legkésőbb 3 nap alatt a belügyminiszterhez beterjeszteni.“ Továbbá figyelmezteti a rendelet a törvényhatóságokat arra is, hogy miután némely összeirási jegyzékben a választók egynémelyike több jogczim alatt van felvéve, ez a statisztikai összeállitást nagyon megnehezíti, tehát jövőre minden választásnál csak egy jogczim tétessék ki. Végül a rendelet az összeirások alkalmából takarékosságra inti a törvényhatóságokat.

— **Az uj országház** pályanyertes tervei közül egy sem fog kivételre kerülni, hacsak átdolgozva és egy uj tervhez alkalmazva nem. Illetékes helyen már a pályázat kihirdetése után tapasztalták, hogy a pályázatra kibocsátott tervszerü leirások több tekintetben hiányosak és a tér, melyre az országház pályázata hirdettetett, korántsem alkalmas e czélra miután két részre osztatott és mig az egyik rész kicsi az ily monumentális épület számára, addig a másik elég hosszu ugyan de keskeny és a közepe felé hajlást mutat. Tervbe van véve vagy az egész térnek e czélra leendő felhasználása, vagy más alkalmas tér kijelölése. Uj pályázat azonban alig fog hirdettetni, hanem a pályanyertes tervek egyike fog az illető épitész által, átdolgozva, kivitel alá kerülni.

— **A csapatok létszámának kissebbitése Boszniában.** Az okkupált területen állomásozó 40000 főnyi katonai létszámot a hadügyminiszter 5 ezerrel kevesbiteni akarja. A részletes előterjesztések a serajevoi parancsnok által már a miniszterium kezei közt vannak, és valószinüleg kedvező elintézést nyernek, annál inkább, mivel az állapotok egész Boszniában és Herczegovinában kedvezők és megnyugtatók.

Országgyülés.

— A főrendiház. —

Budapest, május 1.

A főrendiház mai ülésén folytatta a középiskolai törvényjavaslat általános tárgyalását. Az ülésen ma Simor János herczegprimás is jelen volt. A mai vitában részt vettek Ipolyi Arnold beszterczebányai püspök, Pongrácz Emil báró, Kruesz Krisostom pannonhalmi főapát, Román Miron román metropolita, Szentiványi főispán és Czikráky János tárnokmester. A kormány álláspontját ékesen és hévvel Trefort Ágoston cultusminiszter fejtette ki.

— A képviselőház. —

A csendőrségi javaslat tárgyalását folytatta ma a képviselőház. Az általános vitában részt vettek a szélsőbalról Meszlényi, Mocsáry, Herman és Halász Géza. Csak ugy szakadt ajkaikról a sok időt pusztitó üres phrasis, melyekben ezuttal is Mocsáry excellált, ki azzal állt elő, hogy a „mostani áramlat minden régi alapot felforgatni“ törekszik, s hogy a kormány egyebet sem csinál, mint meghonositja a Bach-rendszer gyülölt intézményeit. Herman Ottó azt vette rosz néven Tisza Kálmántól, hogy miért „pipálta és főzte le“ a szélsőbalt a szombati ülésben.

Herman azt tartja, hogy ez Tiszától nem volt parlamentaris eljárás! Hallottunk ma egy „szüzbeszédet“ is, melyet Meszlényi az örökké mosolygó ifju, mondott, s hogy azt egyáltalában elmondotta, abban nagy érdeme van — Litsnek, a ki e beszéd tartama alatt a szónok mellett foglalt helyet, ki a javaslatot, főleg azért nem acceptálta, mert ellenkezik az egyenlőséggel.

Tischler előadó reflectálva a mondottakra és Hoitsy multkori beszédére, ajánlá a függetlenségi pártnak, hogy máskor jobban válogassa meg, kit biz meg azzal, hogy a párt nevében szóljon és legyen nagyobb tekintettel a parlamenti viták szinvonalára, mint a minővel volt akkor, midőn Hoitsyt választotta e szerepre.

Még Ráday miniszter igen sikerült beszéde után a ház nagy többséggel elfogadta az V. és VI. csendőrkerületi parancsnokságok legénységéről szóló javaslatot. A részletes tárgyalásnál az 1. §. Hoitsy módositványa ellenében változatlanul, a 2. §. Csanádynak egy kis styrális módositványával, a 3. §. Thaly és Ernuszt módositványai ellenében változatlanul s a 4. §. Ernuszt módositásával, az 5. §. pedig szintén módosittatlanul fogadtatott el.

Végül Szapáry miniszter felelt Németh Albertnek egy régibb interpellácziójára; a válasz tudomásul vétetett.

A Debreczen-nánási vasut.

I.

Tudjuk, hogy a debreczen-nánási vasut ügyében épen most időzik fent városunk polgármestere a közlekedésügyi miniszteriumnál, hol e vasut ügye a bizottságban tárgyalás alá vétetik.

A négy érdekelt város és az ajánlattal

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

Kalandok.

Rajz.

Irta: COPPÉE.

(Vége.)

Az én történetem kissé szövevényesebb, kezdé a szép olasz szakálu fiatal ember. Emlékezzél, hogy most nyolcz éve az orvosok egy nagy tüdőgyuladás után, mely erősen megviselt, Pauba küldtek telelni.

— És hogy mi, rosz nyelvek, ezt az utazást, a kis bárónéval hoztuk összeköttetésbe . . . Tudod . . . első szerelmed . . . .

— Ez a betegok állomása igen szomoru egy hely. Esténként a Gassion-vendéglő ablakából, a hol szállásom volt, gyönyörködhettem a nagyszerü naplementében, mely a Pyrenék hegylánczolatát rózsaszin koráll-mezbe vonta; hanem azért halálra unatkoztam Pauban. A közös asztalnál egy fiatal angol szomszédom volt, ki bugeaudi borával és arzenikum tartalmu labdacsaival szánalmat gerjesztett; no meg egy szegény gyászos nő, ki sorvadása legfelső fokán érkezett oda, s a hideget éreztem hátamban, mikor gyürüit zörgette megvékonyodott ujjain. Hogy unalmamat elöljem, rendes látogatója lettem az ottani szinháznak, melyben akkor egy Rózsa nevü kis operette énekesnő volt a bérlők kedvencze. Ez utóbbiak nagyobb része könyelmü fiatalság volt, kikkel ismeretséget kötöttem, s igy a szinfalak mögé jutottam. Rózsa kisasszony, vagy egyszerüen a Rózsa, a mint ők nevezék, okos leány hirében állt, bár társalgásában eléggé szabad volt, és sarkában egy nagy krinolinos nagynénje követte, ki bizonyára magára vonta volna a Gavarni figyelmét. Az énekesnő 18 éves, kékszemü, szőke leány volt, kissé sovány válakkal, de fitogtatott lábainak ikrái sokat igértek. Szép hangjával hamisan énekelt.

Valóban szép volt-e? Nem; de egy szellemes rutság és hóditásra teremtett szüzi arcz, mely ragyogott a vele született pir és erőteljes fehérség alatt. Első tekintetre láttam, hogy én tetszem Rózsának, s enyelegtem vele a szinfalak mögött az udvar, vagy a kert felől, mikor hol kellett megjelennie szeszélyes Périchole öltözetében, vagy a Nagyherczegnő nehéz ruhájában. Rózsa gyöngéden felelt bókjaimra; hanem mint bizonyára te is, ugy én is kissé tartózkodó vagyok még a kétes ártatlanságu fiatal leányokkal szemben is, s Rózsától még az őseink által ugynevezett „apró kedvezményekből“ se kértem. A szinházi időszak a vége felé járt, s midőn az énekesnő Marseillebe akart távozni, hová a nyári szakra szerződött, távozása előtt való este barátai bucsulakomát rendeztek tiszteletére. Természetes, én is aláirtam.

A lakoma a város első vendéglőjének nagytermében folyt le, melyben vagy ötven személy fért el; mi voltunk huszan. Püspöki konyha, de vidéki szolgálat. Az asztalon még virág se volt, kivéve egy czakkenekre vágott nagy piros-rózsát egy nagy sütemény-épület alatt, minőt ma Párisban csak a Palais-Royalban levő vendéglősök lakodalmain lehet látni.

Az énekesnő — csakugyan érdeklődött irántam — jobbjára ültetett, s ebéd alatt, mely nagyon vig, és zajos volt — oh, a szép gasconi kiejtések, miket e napon hallottam! — nem egyszer szemembe nézett, s megszoritá kezem az asztal alatt.

A csemegénél, mikor egy pohárral kezében Orfeusból egy dalt énekelt, felhasználta a lelkesülők zajongását, és fülemhez hajolt:

— Holnap reggel utazom, mondá, talán sohase látjuk egymást . . . Adjon valami emléket!

— Oh, nagyon szivesen! — felelém, s már csaknem levettem óralánczomról egy kis gyémántszemü halálfőt. De ő megfogá kezem:

— Nem, ne ékszert! A legcsekélyebb valamit . . . egy virágot . . . Nézze, azt a rózsát a süteményről!

Es oda mutatott egy tányérra, a sütemény-roncsolékok közé; mert a vidéki jó étvágygyal megáldott vendégek fölemésztették a nagy épületet.

— Csak egy csinált virágot? — mondám sajnálkozva.

— Legalább nem hervad el . . . Adja ide . . . Én azt akarom.

Oda nyujtám inkább csak tréfából; ő pedig hirtelen elkapta, s aztán gyors mozdulattal keblébe rejté a papir-virágot.

Fölkeltek az asztaltól. Szivarra gyujtottak. A déli lakók jóizü nevetése rezgett mindenfelé, mintha lábosokból költ volna ki. Rózsa intett nagynénjének, fölvette felsőjét, s miután körben mindenki megcsókolta, én is, oly közönyösen mint más, elbucsuzott.

— De te viszontláttad?

— A mult télen; épen egy vasárnap este volt. Ebéden voltam rokonaimnál, kik Maraisban Laknak . . . Oh, vastag polgárok! A zsiros leves pont hat órakor, aztán sorsjáték kilenczig.

— De öröklök tőlök! Tehát a boulevardon sétáltam a Bastille felé, s épen szivarra gyujtottam, mikor a Beaumarchais-szinház elé érve, a szinpadon ott látom kivilágitva . . . Kitalálod? . . . a Rózsa kisasszony nevét. Nagyon kiváncsi voltam reá, sietve jegyet váltottam, s bementem. A terem majdnem kétségbeejtett. Alig volt kétszáz ember. Majd megfagytunk. Ugy látszott, hogy az a kis szinház akkor operettével tett kisérletet; mert mikor az első sorban elfoglaltam helyemet, egy sovány, s egy kövér alak. mindketten khinaiaknak öltözve, valami kettőst nyávogtak, sapkájuk csengettyüit rázogatva. Egyszerre megjelent Rózsa. Sárga ruhába volt öltözve veres sárkányokkal; hajában nagy réz tük, s kifestett szemöldei chinai módra hátra hajtva. Hanem az idő változtatott rajta; vonásai szelidültek; kecsesen kitelt, s bár szépnek nem mondhatám, kedves vala.. Tekinteteink találkoztak hirtelen: a mint fölismert, kissé fölsikoltott, aztán a

fellépett vasuti vállalat között létrejött szerződést illetőleg, a feltételek főbb pontjait ösmerik már olvasóink. Ma nyomtatásban fekszik előttünk azon előterjesztés, melyet Dr. Király Ferencz ur a debreczen-nánási vasut végrehajtó bizottságának előadója a mult hó közepe táján tartott ülésen tett, s melyet, hogy a közönség teljes és világos átnézetet kapjon a kölcsönös feltételek felől, — részleteiben szükségesnek tartjuk bemutatni.

Miután az előterjesztés felvilágositást nyujt arról, hogy a debreczen-nánási vasutnak tiz évi subventio alapján óhajtott létesitése ez idő szerint miért lehetetlen, — a nagykikinda-becskereki vasuti vállalat ajánlatával foglalkozik, s ezeket adja elő:

A végrehajtó bizottság által elfogadott s a negyméltóságu m. kir. közmunka és közlekedésügyi miniszterium részéről is helyben hagyott részletes tervek szerint, a létesiteni szándékolt vaspálya egész hossza a szükséges és már megállapitott kitérők nélkül 42.65 kilométer, melynek kiépitése és felszerelése minden kiadásokkal együtt az ajánlat értelmében és feltételei szerint, beleértve a kormány által követelt tartalék alapot is 1.000,000 forintba kerülne, s ebből az épitési effectiv költségek 950,000 frtot, a tartalék alap pedig 50,000 frtot venne igénybe, vagyis a tervezett pálya kiépitése kilométerenkint 22,274 frt 32 krba kerülne.

A pályának kilométerre redukált ezen bekerülési költség összegéhez nincsen és nem is lehet semmi megjegyzésem, s annál kevésbbé mivel az a már elfogadott és helybenhagyott kölségvetéssel nemcsak megegyezik, — de a mennyiben a munka és szerelvények ára jelenleg magasabb mint volt akkor midőn a pálya kiépitése iránti tárgyalások a Société-généraléval folyamatban voltak, s a mennyiben az ajánlatot tevő vállalat 18 kilogrammos sinek helyett 20 kilogrammosokat ohajt alkalmazni, — annyiban a kilométerre redukált ezen költség összeg mérsékeltebbnek is mondható s az ajánlat e tekintetben némi részben kedvezőbb s többet igér mint a mennyi az engedélyokmánytervezetben követeltetik.

A tartalékalappal együtt 1.000,000 forintban megállapitott költség szükséglet az ajánlat szerint 1.200,000 forintnyi névértékü czimletek kibocsátása által fedeztetnék és pedig 480,000 forintnyi összegben 6%-os elsőbbségi részvények által.

Ezen összesen 1.200,000 forintnyi czimletért tartozik a vasutat az épitési vállalat az engedély és tervek értelmében 15 hónap alatt kiépiteni és üzletbe helyezni, valamint azt 50,000 frtnyi tartalék alappal ellátni, de ugy illetve azon megállapodás feltétele mellett, hogy az épitési vállalat átveszi fizetés gyanánt készpénzül a 720,000 frtnyi elsőbbségi részvényt és 20,000 frtnyi összeget a törzsrészvények közül összesen tehát 740,000 frtot névértékben, ténylegesen 600,000 frt értékben, — ellenben a még fentmaradó 460,000 frtnyi törzsrészvényt 400,000 képpénzért, a végrehajtó bizottság által képviselt városok fogják átvenni, és pedig a városoknak a vállalathoz való hozzájárulási aránya értelmében megállapitott következő kulcs szerint:

Debreczen sz. kir. város fizet 119,760 frtot kap érte 137,724 frt n. t r. Nánás város 119,760 frtot, kap érte 137,724 frt n. t r, Böszörmény város fizet 100,600 frtot, kap érte 115,690 frt n. t. r. Dorog város fizet 59,880 frtot, kap érte 68,862 frt n. t r.

Összesen fizetnek 400,000 frtot, kapnak érte 460,000 frt névértékü törzsrészvényt.

E föltételek képezik az ajánlat pénzügyi részének lényegét, melyek első pillanatra is mindenkit meg fognak győzni arról, hogy általok semmi irányban sem lett tulhaladva azon határ, mely a teljesitvények tekintetében a végrehajtó bizottság meghatalmazásának keretét képezik és hogy a pálya létesitésének ezen módozata a fent körülirt feltételek mellett lényegesen kevesebb áldozatot követel, mint a mennyinek elfogadására és biztositására az érdekelt városok magokat már végzésileg is lekötelezték.

Egyébiránt nem mellőzhetem el itt azon kedvező aránynak felemlitését sem, mely a tényleges költség szükséglet — és a kibocsátandó czimletek értékösszege közt létezik, a mennyiben köztudomásu dolog, hogy az efféle vállalatok finánczirozására a kormány részéről az effectiv költségeknek 30 sőt 40%-a is engedélyeztetik, mig itt az ajánlatot tevő vállalat által e czélra csak 20% vagyis 200,000 frt vétetik számitásba olyformán, hogy az 1.200,000 forintnyi névértékü czimletek kibocsátása által fedeztetnék, mi magában veve is már némi garantiát szolgáltat arra nézve, hogy az ajánlatot tevő vállalat e vasutnál állandó töke-elhelyezést keres és hogy az általa czélba vett müvelet solid és tisztességes alapra van fektetve. Különben az ajánlat e pontjára vonatkozó némi tájékozás tekintetéből még azt is felhozhatom, hogy a Société-généralenak megengedtetett, miszerint a tervezett pálya felépitésére és megfelelő berendezésére szükségelt és 1.115,000 frtban előirányzott tényleges kiadások — 1.500,000 forintnyi névértékü részvények kibocsátása által fedeztessenek, mely esetben a a különbözet közei 35%-ra rug, és mindamellett a tartalékalapra csak 30,000 frt lett volna forditandó, mig a szóban forgó ajánlat szerint noha ezen különbözet csak 20%-ra emelkedik, mégis az alaptőkére 50,000 frt leend a vállalat által forditandó.

A fenforgó viszonyok és körülmények számbavétele mellett elfogadhatónak véleményezem azon arányt is, mely a törzs- és elsőbbségi részvények száma és névértéke közt létezik illetőleg megállapitandónak javasolatik, s mely egyszersmind az ajánlat egyik legsarkalatosabb pontját és feltételét is képezi.

Tagadhatatlan azonban, hogy a kibocsátandó czimletek 3/5 részét tevő elsőbbségi részvények szemben a 2/5 résznyi törzsrészvényekkel nagy megterheltetésére fognak válni a vállalatnak, s huzamos ideig fogják akadályozni a törzsrészvények jövedelmezőségét és ebből kifolyólag azok értékének esetleg, árfolyamának emelkedését. — De amennyiben az efféle kisebb vállalatoknak financzirozása aránytalanul nagy áldozatokat követel s a mennyiben az ország területén a közelebbi években létesitett vicinális pályák legtöbbjénél is a különböző czimletek közt ezen arány lett alkalmazva, és a kormány által kifogás nélkül helybenhagyva, — és végre mivel annak megváltoztatásába a vállalat amugy se lenne hajlandó beleegyezését adni, más vállalkozó pedig nem jelentkezett, ki a tervezett vasutat olcsóbban kiépiteni lenne hajlandó: annyiban és annálfogva s legfőbképen szükségességi hogy ne mondjam kényszerüségi tekinteteknél fogva indokoltnak vélem az ajánlat e pontjának elfogadását. Netaláni félreértés elkerülése czéljából azonban még megjegyezni kivánom, hogy itt nem elsőbbségi kötvényekről van szó, melyeknek kibocsátása minden körülmények, közt kamat-garantiát feltételez és követel, — hanem oly ugynevezett elsőbbségi vagy Litera A. részvényekről, melyek csak annyiban különböznek a törzs vagyis Litera B. részvényektől, hogy a vállalat tiszta jövedelméből — s csak akkor midőn van miből — első sorban azoknak 6%-ban megállapitott kamat-járuléka fog kifizettetni s csak azután következik a törzs- vagy Litera B. részvények szintén 6%-ban megállapitott kamatjárulékának kifizetése, máskülönben mind a kétféle részvények birtokosainak jogai és kötelezettségei egyformák s jövedelem hiányában ép ugy nem kamatoznak az elsőbbségi — mint a törzsrészvények.

Némi kedvezményt foglal magában a városokra nézve az ajánlatnak azon pontja is, hogy az általok letéteményezendő 400,000 forintnak időközi kamatai nem a vállalatot, mint ez rendesen történni szokott, hanem a városokat fogják illetni. Ellenben kifogás alá lenne vehető az épitésnek 15 illetve 18 hónapra megszabott határideje. — ha nem lenne a vállalatnak az intercalaris kamatok terhénél fogva is érdekében, a munkálatok megkezdését siettetni s lehető rövid idő alatt be is végeztetni, mire nézve rendes körülmények közt 8—10 hónapi határidő több mint elegendő.

A mi a városoknak a vállalattal szemben elvállalandó 400,000 frt készpénzt tevő fizetési kötelezettségeit illeti, az aképen és azon arány szerint van megosztva, a mit az érdekelt várososok a vasut létesitésének terhét egymás közt megállapitva felosztották és teljesitését kötelezőleg magokra vállalták, mely százalékban kifejezve Debreczenre 29.94, Nánásra 29.94, Böszörményre 25.15 és Dorogra nézve 14.97% terhet képvisel.

Napi hirek.

Naptár. Csütörtök, május 3. Róm. kath. Áldozó csüt. — Prot. Áldozó csüt. — Gör. orosz (április 21.) Januvár és társai. — Izr. Böjt Jozs. h. — Nap kél reggel 4 ó. 40 p., nyugszik 7 ó. 14 p.

*

— **Lapunk** közelebbi száma az áldozó csütörtök ünnepe miatt szombaton jelenik meg.

— **Kitünő jó barátság** van most a két helybeli lap között, s ebben valószinüleg nagy gyönyörüségét találja a közönség. — „Debreczen“ laptársunk félretéve minden irigykedést naponként átszedi lapjába referádáinkat s helybeli ujdonságaink egyrészét. Mi a kölcsönösség elvéből kiindulva szives jóváhagyása mellett szintén átvesszük a „Debreczen“ tegnapi vezérczikkének egyrészét. E vezérczikk bevezetése a hajdani hires betyárvilág letünte felett kesereg s igy hangzik: „Valamikor hej! máskép élte világát. Tüzménen száguldott el homokbuczkáin az elegáns Zsobri Jóska s a deli Bogár Imre, kit most már csupán a „Sárga csikó“ czimü népszinmüben mutogat egy-egy délczegebb termetü kardalos. Itt lesett jó üzletet kötött zsidóra, aranykeresztes papra s az ő rettenetes hirétől már előre is félholttá vált németre ő, a dalokban istenitett Zöd Marczi! Itt váltak hiresekké Becskereki, Palatinszky s a zsivány hős-költészet egyéb regés alakjai. Pejparipájuk versenyt száguldott a széllel, puskaropogtatás előttük, utánuk, mig végre átkarolhatták a nyalka csaplárosné derekát élvezvén csókját, iván borát s hallgatva a borzas dádé keserves nótáit. Utánuk kullogot a pandur — nagyot káromkodva, hogy igy megugorhattak előle! Vége már ennek! Porlanak ők mind, Bogár Imre, Zöd Marczi, Becskereky és Palatinszky! Zsobriról sem tudják, porlad-e vagy sem. Jött a törvény és kipusztitotta a dalok hőseit.“

— **Katonatiszti ünnepély** volt tegnap a Bikában. A helyben állomásozó előléptetett tisztek tiszteletére rendeztetett az ünnepély. A katonai zeneker az uj karmester ügyes vezetése alatt játszott. Az előléptetésekért Dietrich ezredes üritett poharat, melyre az egész jelen volt szép közönség hatalmas éljenzésben tört ki. A polgári közönség örömmel vett részt e katonai ünnepen, mintegy ujolag demostralni akarván amellett, hogy Debreczenben nemcsak meg nem zavarható egyetértés áll fent a polgárság és katonaság között, de szoros barátság is füzi össze. —

— **Tóth Kálmán szülőházát** Baján emléktáblával fogják ellátni. De előbb megkeresik, mert nem biztosak abban, hogy melyik házban született. Még a héten összeül e czélból egy bizottság.

* **Nyilvay Irma**, szinházlátogató közönségünk egykori kedvencz énekesnője, sulyos betegen fekszik a fővárosban, s e miatt orvosi vélemény szerint 3—5 hóig bizonyosan távol lesz tartva a szinipályától.

— **Szellemszinház**. A távozó szinészek helyett már is fogunk némi kárpótlást kapni. Nem ugyan szinészeket, amennyiben se naivánk, se primadonnánk nem lesz, hanem csak olyan kis bábalakokat, melyek játszanak a nélkül, hogy játszanának. Gierke Frigyes bábszinháza különben már bejárta az egész világot, és mint az illető hirlapokból látjuk, mindenütt megérdemlett tetszést aratva. A előadások, mint halljuk, még e hét folyamán megkezdődnek.

— **A májusi népünnep** nagyban foglalkoztatja a nőegylet fáradhatlan elnökhölgyét Veres Lászlóné urnőt és a nőegylet buzgó választmányi tagjait, valamint a nőegyletnek mindazon tagját, kik az egylet iránt érdeklődnek, s annak felvirágoztatásán egyre fáradoznak. — Az ünnepély fényesebb lesz, mint minden eddig városunkban rendezett mulatság. A nagyerdőn fog tartatni a lövelde előtti téren. A bemeneti dij a mulatság helyre 40 kr. Este zártkörü tánczvigalom kezdődik s erre 1 frt. lesz a külön belépti dij. A sétányokon bazár-sátrak lesznek felállitva, melyekben városunk legszebb hölgyei fognak árulni. Lesz este villanyvilágitás is a mit még Debreczenben nem volt alkalmunk láthatni. Egy szóval az ünnepély gazdag s oly rendkivüli lesz, hogy ott a közönség minden osztálya megtalálhatja kellemes szórakozását. A „Május“ czimü ez alkalomból megjelenő ünneplapba a legtekintélyesebb fővárosi és vidéki irók igértek kéziratot, sőt egyrésze már adott is. — A nagyszerü előkészületekről korunként fogunk tudósitást hozni.

— **Szintársulatunk tagjai** a tegnapi délutáni vonattal utaztak el városunkból. Mint előre gondolni lehetett a bucsuzáshoz nagy közönség jelent meg az indóháznál. Kitöző szinészeinktől számosan vettek érzékeny bucsut. Az indóház és a perron igen kellemes képet nyujtott. Csoportok képződtek, kiki felkereste azt kihez érdek, barátság vagy szeretet kötötte. Jutott mindenikből elég. Volt ott a szinház környezetéből sohasem hiányzó epekedő szerelmestől egész az uzsorásig, a ki édes mosolyba burkolva hivatkozik az uj uzsoratörvényre s azért csakis a szinészet iránti felebaráti szeretetből ad ezután kölcsönt. — A szinésznők egyrészt kalitkába zárt madarakkal, kis kutyával, a tarka skatulyák egész halmozáva, virágbokrétákkal megrakodva alig tudott feltápászkodni a keskeny ajtóju coupeba. A férfiak ide oda szaladgáltak kezet szoritgatni ösmerőseikkel, a tenorista egy „nem dohányzóknak“ való kocsi után csengett, az igazgatónak fia a feje s nem győzte a rendeleteket osztogatni a százkezü Somoliknak, ki nem utazott el velük, hogy itthon végezze a director dolgait. S. A. Ujhelyen csütörtökön kezdődnek az előadások. Első előadás losz a: „Kornevillei harangok“ második a „Veres sapka“ harmadik: Bozóthy Mártha. —

— **Az illem könyve**, szerkeszti Kalocsa Róza, kiadták a Révai testvérek. Egy két szóval a napokban már ajánlottuk e könyvet. Most a 6—9-ik füzetek hagyták el a sajtót. Ezek az esküvőről, a különböző családi eseményekről, a társaságbeli tapintatos modorról, a világba lépésről, és bemutatásról, a hallgatás müvészetéről, a köszöntésről, stb. szólanak. Mint a „Debreczen“ is emliti, a serdülő leány, a nagyreményü ifju, a fiatal mama, a nagyvilági hölgy, a gazdaasszony, a házi ur, elég figyelmeztetést és jó tanácsot találhat. Egy-egy füzet ára 30 kr.

— **Éjjeli megtámadás**. K. G. nánási gazda, tegnap éjjel tizenkét óra felé kissé pityókás állapotban igyekezett haza a nagy uj utcza végén fogadott szállására, midőn közvetlen a ház előtt két suhancz megtámadta és pénzét el akarta venni. A megtámadott erősen védte magát, és furkós botjával őrülten hadonászott maga körül, de végre földre teperték, és mig az egyik gyürüjét huzta le, addig a másik erszényét akarta elvenni. Szép szándéka sikerült volna is, ha egy pillanatban erős léptek zaja nem hallatszik, mire a két gonosztevő megfutott, magával

---

szinésznő elhatározásaival erőt véve meglepetésén, énekelni kezdett.

Hangja mindenesetre gyöngült egy kissé de most már zeneértő volt; s midőn nehány üres couplet-t előadott, hallgatói mindnyájan tapsoltak. Végre a függönyt lebocsátották. Intett, hogy menjek öltözőjébe. A szinpad bejárójánál levő felügyelő némi nehézségeket támasztott, de egy öt frankos fénye ugy elragadta, hogy a rettenetes módon bemázolt szinfalak között egész a kis helyiségig vezetett, hol Rózsa várt reám. Rögtön nyakamba ugrott:

—Ön, hát csakugyan ön az! — kiálta fel gyermekes örömmel tapsolva, és mindig a régi! . . . Tudja, én most érkezem Braziliából, hol vig operákat énekeltem . . . öt évet töltöttem ott . . . Ugy-e, nagyon megváltoztam?

Azt feleltem, a mi igaz is volt, hogy meg szebb, mint eddig vala. De e szóra elkomorult. Mikor épen okát kérdeztem, a figyelő megszólalt az ajtóban:

— Siessen a ketősre.

— A felvonásköz igen rövid volt, ki kellett lépnie.

— Látogasson meg holnap, mondá, a kijáróig kisérve, annyi mondanivalóm van! . . .

Aztán ide adta lakása czimét, megszoritá kezemet hosszasan, még mosolygott egyszer, s elvált.

— Es te nem mulasztottad el a légyottot.

— Egy meglehetős csuf ház negyedik emeletén fogadott Saint-Antoine-utczában a szinház közelében. És mikor hosszu kék szobaköntösében, szétzilált szőke hajával maga jött hogy ajtót nyisson, észrevettem, hogy már nagyon el volt hervadva. E benyomást kiolvasta szemeimből, s mosolya, melylyel fogadott, egyszerre kialudt. Egy meglehetős rendezett, polgárias ebédlőn keresztül vezetett boudoirjába, mely elég tiszta volt. Világos szövet a butorokon, a falakon vagy tiz koszoru, spanyol és portugal feliratokkal, szomoru és muló emlékei az énekesnő délamerikai sikereinek. Leültünk a kanapéra s megfogám kezeit.

— Emlékezik még Paura? szólt; és csevegéseinkre a szinfalak mögött és a bucsulakomára?

Aztán beszélgettünk a multról, s oly boldog volt, hogy arczán az ifjuság viszfénye sugárzott. Szavamra mondom, magam is megindultam, s minthogy Rózsa még mindig kezemben tartá kezeit, magamhoz akartam szoritani, hogy nyakát megcsókoljam. De ekkor kikapta jobb kezét, s szeliden visszatartott.

— Hallgasson meg, szólt oly szomoruan hogy csaknem megijedtem; minhogy a véletlen utamba hozta önt, látni akartam még egyszer; de ez az utolsó, s mikor megmondtam azt, mi egyszerre örömöt és fájdalmat fog okozni, belátja, hogy jobb is igy . . . Ön az egyetlen, kit valaha szerettem . . .

Meglepetésemben fölkiáltottam.

— Az egyetlen, folytatá ő. Tiszta voltam, a mikor megismerkedtünk; de ön tudja, mi az a szinésznől pálya: az ember sok mindent megér. A mint önt megláttam, rögtön megszerettem; s ha csak egy hangot szól, bolondulással határos boldogsággal engedem át magam . . . Ön nem értett vagy nem akart érteni. Azt is gondoltam, hogy becsületből teszi, s még jobbban szerettem önt . . . Nézze csak tevé hozzá, egy kis dobozt hozva elő az asztalról, ime a sütemény rózsája, emlékszik e, a papir-virág, mit elválásunk alkalmával kértem volt. Azóta mindig megőriztem, ez volt egyetlen édes emlékem . . . Most már lássa, mivé lettem . . .

Nagynéném, ki a legsemmirevalóbb nők egyike volt, eladott egy marseillesi kereskedőnek . . . En engedtem gépiesen, mert ugy is ez lett volna a végem, s megvallom, azért is, mert ön igy akarta . . . Aztán utaztam; összszebarangoltam Dél-Amerikát, honnan elhoztam ennyit, — szólt, megvető mozdulattal mutatva dicsősége szegényes jelvényeire. Voltak más barátaim is: Chiliből, Péruból; csufak mint a majmok, kik hiuság- és ostobaságból jártak utánnam, mert szinésznő voltam. Még nem vagyok 27 éves, s ha tudná mily vén a szivem! Ah, ha ön megértett volna akkor Pauban, mindez nem következett volna be! De utoljára is, ön azt hitte, hogy rosszat tesz, megront egy fiatal leányt, s becsületes ember volt, hogy ezt nem akarta tenni. Ám e szerelem, ha boldog lesz vala, megváltoztatta volna egész életemet . . . Mindamellett is, ön kedves emlék, s annak marad reám nézve örökre . . . Jobb, ha nem látjuk többé egymást; gyönge lehetnék . . . és árnyat vonhatnék ez emlékre . . . Higyje el, hogy sohase fogom elfelejtani. Mert ha azt akarom, hogy önre gondoljak; hogy olyannak lássam, minő hajdan volt, s minő most is, mert nem változott: csak e papirvirágra kell tekintenem, mely nagyon hasonlit ön iránt táplált érzelmeimhez . . . hervadt, de állandó!

Mit szóltam volna e szomoru föltevéshez barátom? Tehát megelégedtem azzal, hogy megcsókoltam szemeit, melyekben könynyek csillogtak . . . és nem láttam többé!

— De kedves barátom, szólt a szóba fiatal ember, ki először beszélt, tudod-e, hogy ez a te történeted nagyon szomoru?

— A tiéd se volt sokkal vigubb, — felelt a barna.

— És ezek lettek volna szerelmi kalandjaink között a legjobbak, a legédesebbek? Egy szobaleány! Egy tánczosnő! . . . Ez lehetetlen!

— De igen, barátom. Mert ezek egészártatlanul, ösztönből, a nép gyermekeit jellemző egyszerü szivvel szerettek. Aztán a magunk forma inyenczeknek minden jobbnál jobbnak esik a birásnál, vagyis az undornál . . . De kérjünk kávét!

vién Kiss uram kedves élete párjának jegygyűrüjét. Rendőrök láthatatlanok voltak.

— **Az iparosok, kereskedők és segédeik között előforduló vitás kérdések elbirálására** tudvalevőleg a rendőrkapitányság, mint iparhatóság van hivatva. Miután azonban a felek között irásbeli szerződés ritkán létezik s igy kellő bizonyitékok hiányában, ritkán hozható a felek megelégedésére szolgáló határozat, az elégedetlen fél jogainak érvényesitése végett a kétségtelenül hosszadalmas és költséges rendes birói eljárást kénytelen igénybe venni. Ez állapoton segitendő, Pécs város közigazgatási bizottsága a kormányhoz intézett feliratban inditványozta, hogy ily vitás kérdések elbirálására a kereskedelmi és iparkamarák körében bizottság alakittassék, mely a munkaadók és segédek közt fölmerülő vitás ügyekben véglegesen határozni hivatva lenne.

— **A Petőfi-társaság Pozsonyban.** Mint már egy izben irtuk, a Petőfi-társaság folyó hó 27-én Pozsonyban tart felolvasó ülést. A társaság tagjainak ott tartózkodására vonatkozólag egyelőre a következő programmot állipitották meg: 26-án délután, fogadtatás a vasutnál, hol az üdvözlő beszédet dr. Poór kanonok fogja tartani; 7 órakor előadás a szinházban, hol Jókai „Hős Pálfy“ czimü szinmüvét és a „Tündérlak Magyarhonban“ cimü népszinmüvet adják elő. Előadás után ismerkedő estély a Toldy-körben. 27-én közös reggeli a ligetparkban, s azután 10 órakor a felolvasások. A felolvasások után a mükiállitás megtekintése; délután két órakor diszlakoma s a lakoma után társas kirándulás a vidékre. A társulat tagjai 28-dikán utaznak el.

— **Gyászjelentés.** Mély fájdalomtelt szivvel tudatjuk szeretett nagybátyánknak nehai Szunyoghy Szunyogh Jánosnak folyó hó 1-sö napján délután 4 órakor, életének 71-dik évében, hosszas szenvedés után történt gyászos elhunytát. A boldogultnak földi maradványai folyó hó 3-dik napjánl délután 3½ órakor fognak az Ér-semjéni ref. egyház szertartása szerint, a háznál tartandó rövid ima után az Ér-emjéni közös sirkertben örök nyugalomra letétetni. Mely végtisztességtételre az elhunytnak rokonait, ösmerőseit és barátait tisztelettel meghivjuk. Kelt Érsemjén, 1883. május hó 1-én. Szunyogh Zsigmond, nője szül. Fráter Emma, gyermekeik: Katinka és Pali nevében is. Áldás emlékére!

— **Ubrik Borbála-eset** nyomára jöttek Vasmegye Kristyán nevü falujában. Egy odavaló lakos háromnegyed esztendő óta tartotta elzárva feleségét egy sötét, nedves, hideg kamarában. Eledelt is csak kivülről adott be neki. Az illető azalatt, mig neje a büzhödt odúban szenvedett, — más asszonynyal élte világát.

— **Óriási per** fejeződött be a minap Pétervárott. Az ottani békebiróság itéletet hozott egy felebbezés ügyében, melyre csak magára az illető folyamodásra 11 rizsma papir fogyott el. A fölebbezés tulajdonképen 18 kisebb ügyre vonatkozott, melyekben egy vasuti társulat szerepelt vádlottképen. A békebiróság a társulatott felmentette ugyan le az az összeg, melyet a társulat mint felebbezési perköltséget kifizetett, harmadrésze annak, melynek fizetésére az első foku biróság elitélte. A 11 rizsmás fölebbezés minden egyes ivére 60 kopekos bélyeg kellett; a többi akták együtt véve szintén kitettek 30 rizsmát, a mennyiben a fölebbezésnem kevesebb mint 20 ezer okmányt kellett mellékelni. Maga a fölebbezési okmány körülbelül 8000 rubeljébe van a társulatnak, maguk a perköltségek pedig 26.000 rubelre rugnak.

— **Pünkösdi királyság**. Hauser Hansner Henrik tartalékos gyalogkatona nehány nap óta tiszti egyenruhában parádézott Budapest utczáin. Kegyes leereszkedéssel fogadta a közkatonák szalutálását s végre a Károlykaszárnya előtt is elsétált. Itt azonban egy tiszt megszólitotta, igazolást követelt tőle s a tiszti dicsőség véget ért. Mint foglalkozás nélküli egyént a rendőrségre kisérték, hol tiszti jelvényeket leollózták, kardját elvették, őt magát pedig egyelőre fogva tartják.

— **A képviselői párbajok**, statisztikai adatok bizonysága szerint, eddig csak ritkán okoztak veszedelmet. Vér folyt a Polonyi-Verhovay kardpárbajnál s majdnem halálos kimenetele lett a Pázmándy-Radó-féle pisztolybárbajnak. De ezeken kivül a jelen országgyülés kezdete óta még kilencz pisztoly párbaj volt, mely szerencsére mind vér nélkül ment végbe. Ezek a Rohonczy-Hieronymi, Wahrmann-Istóczy, — Verhovay-Horánszky, Hermann-Szalay, Urváry-Beksics, Hentaller-Tövölgyi, Hentaller-Vértessy és végre most a Füzesséry-Verhovay affairek voltak.

— **Regényes.** Egy gazdag gyáros 24 éves fia, a gyáros pénztárából tizenhatezer frt s egy szivarárusnő szép leánya egyszerre tünt el a fővárosból. Az ifju nőül akarta venni a lányt, de szülői ellenezték. Hymen helyett tehát botrány történt. Kivánatos, hogy a könnyüvérü romántika folytatása „szánom-bánom“ ne legyen. Az ily eltünést egy teheti csak jóvá, a — házasság. Helyrehozhatatlan lépésre ragadt a szerelem kétségbeesése egy másik fiatal párt. Egy 19 éves ifju (Szabó Arpád győri születésü volt díjnok) s egy 20 éves hajadon (Pelzmann Róza) elvesztek reményüket jövőjük boldogságában s arra határoztak magukat, hogy együtt halnak meg. Vasárnap reggel kimentek a városligetbe s ott az ifju hatesövü forgó pisztolyból kétszer lőtt a lányra s aztán kétszer magára. Csaknem egyenlő golyósebeket kaptak a homlokba és mellkasba. A lövésekkel felriasztott rendőrök kocsin szállitták be a vérben uszó párt a Rókus-kórházba, hol az orvosok nem kötöttek reményt életben maradásukhoz. — A lány alig tudta kirebegni a szókat, hogy kedvese az ő kérésére lőtt rá.

— **Kóristanő és szólistanő.** A „Szegedi Napló“-ban olvassuk a következő érdekes történetkét: A „Kis herczeg“ előadásán olyan jelenet folyt le a szinpadon, mely méltán felháboritotta a szinházlátogató közönséget. Javában folyt az előadás, midőn az első fölvonás finaléjában a hátul álló karszemélyzet köréből Cservári k. a. szép énekét zavaró hangos beszélgetés hallatszott. Az énekesnő boszankodva a kardalnoknők illetlen fecsegésén, hirtelen visszafordult s uz előadást z a v a r ó k a t rendreutasitotta. — Ekkor a közönség általános figyelme mellett, az egyik tánczoslány Litzenmayer Poldi k. a. előléoett és hangosan ily szókra fakadt: „Ha még egyszer rendreutasit, majd megtanitom!“ S hogy a fenyegeté még föl tünőbb legyen, a szép kisasszony ökölre szoritotta hozzá kezecskéjét, majd visszavonult a háttérbe és folytatta a fecsegést. A közönség hangos piszegésben fejezte ki megbotránkozását, őőt többen el is hagyták rögtön a szinházat.

— **Kaufman és Simon** hamburgi czégnek lapunk mai számában lévő hirdetésére felhivjuk a közönség figyelmét. Főnyeremenyekkel oly dusan ellátott sorsoláshoz való sorsjegyekről van itt szó, hogy iránta nálunk is nagy érdeklődést lehet föltételezni. E vállalat teljes bizalmat érdemel, mennyiben a legjobb állami biztositással bir s a nevezett czég is, minden üzleteiben s számos nyeremény kifizetésében szigoru pontosságáról ismeretes.

CSARNOK.

Madárdal és virágillat.

(Tavaszi csicsergés.)

Nagy örömre ébredtem. A tavaly tovaszállott kis házi fecskepár tért vissza, ült ablakomra és már reggel öt órakor a himfecske hangos, átható dala ébresztett föl. Kinyitottam ablakomat, fecskéim beröpültek szobámba s azzal megint ki s ismét be. Aztán az ujolag birtokba vett fészket az ablak felett, a tető alatt ujra megszemlélték és örültek neki, s aztán örültek nekem s én örvendettem nekik. Ime benne vagyunk a tavaszban, az első fecskék itt vannak s a rab kanári énekét most már más dalhangok váltják föl ezentul.

Dal fakad kikeletkor minden bokorból s az ember szivét édes gyönyör tölti el. Beleheli a virágok illatát, a kék és napfényét és ragyogását kéjjel szemléli s a madarak édes dala megilleti lelkét. S annak a kis madárnak oly kevés kell ahhoz, hogy daloljon. Elég egy kis eleség, ha az meg van, a gondtalan élet meghozza kedvét. Vidoran ugrálnak és csicseregnek a czitrom sármányok, a madárvilág bonvivantjai, ezek a jó fiuk, melyek könnyelmüségénél csak kedves egy ügyüségük nagyobb; a pajzán czinkék, melyek egymást és többi állattársaikat szeretik megtréfálni; a vidor zenérek, a pirókok, a bubos pitypalaty s a kis pipiske és az a tömérdek madárfaj, mely zeneképes hanggal meg van áldva. S a csalogány, a legnagyobb müvész a legparányibb éneklő állatok között, szintén csak akkor dalol, ha anyagi gondok nem háboritják, ha az, ki a mezők liliomát ruházza, hü gondot visel rája is.

A dalos madarak közé tartoznak a czinkék, gébicsek, billegények, pipiskék, pacsirták, sziklárok, rigók, légykapók, fecskék, pintyek csattogányok, zenérek stb. Minden madárnak énekéből azonban jellemére biztosan lehet következtetni s a későbbi megfigyelés csakugyan igazolja is a következtetéseket.

A légykapók, sziklárok, fecskék egyszerü vidor dalnokok; mindegyik énekel ugy, amint atyjától tanulta, nem cifrázva, nem mesterkélve. A gébicsek ellenben ügyes utánzók, eredeti dallamot nem hallunk tőlük, ők ellesik a természetben nyilvánuló tömérdek hangot és azt egy mozaikká összerakva, adják elő minden rendszer nélkül. Sorra ösmerhetünk rá a gébics dalában, a csalogányra, rigóra, pintyökére, az ezekből összeszedett dallamnak nincs egyéni jellege.

Egészen más a tulajdonképi zenérek éneke. Ez egyszerü tollazatu, vékony csörü, gyöngéd testalkatu madárkák rendkivül kifejlett agyrendszerrel s bámulatos hallással birnak. Ezek, s köztük főleg a csalogány, nem utánoz senkit, mindegyik önálló, egyéni dallammal bir. S hogy nála az ének valódi müvészet, arról meggőződhetik mindenki, aki csalogányt hallott énekelni. Először halkan próbálgatja mindig az egyes hangokat, mikből majd dalát szöni fogja, s csak midőn jóformán egészen készen van vele, akkor dalolja el az egészet, mit a neki tetszö hangokból összeállitott.

A csalogányhoz közel áll a barátkazenér. A müvészi ihlet, a hang nagy terjedelme, a változatosság nála nem oly kiváló előny, de viszont örök derültsége, kellemes vidámsága nagyon megkedveltetik dalát. A kékbegyü zenér és a mádi zenér szintén a jobb dalnokok közé számithatók. A fecskék közül a füsti fecske kevés változattal biró, de vidor eleven reggeli dala szintén megkivánja, hogy róla a dalnokok között megemlékezzünk.

A galambok turbékolása érzéki szerelem kifejezése folyton. A tyukfajok közül legszivesebben hallgatjuk a pitypalaty egyszerü dalát, s közülök még a császár fajunak van meghallgatható dala, mig a többi tyukféle temérdek páva nyirfajd és süketfajd egész hada nines énekhanggal megáldva; éles vagy rekedt kiáltásaiknak mindenhez hamarabb van köze, mint az énekléshez.

A mint azonban némely madárnak éneklése oly nagy előnyére válik, oly igen kedveltté tevén őt, oly csapás az egyuttal a másikra, mert ép e tulajdonságát használja föl az emberi szivtelenség nyerészkedésre. Az énekes pintyről fölfedezték, hogy az akkor dalol szebben, ha szeme világától megfosztják s azóta évenkint tömérdek madárkedvelő él vissza a szegény madárkának a természet adta gyöngeségével és használja föl erejét ily kicsinyes és borzasztó kegyetlenkedésre. A szemvilágától megfosztott kis madár dala azontul a soha többé nem látandó világosság dicsőitése lesz, epedő fohász a fényes sugárhoz és szivszaggató panasz azon istentelen ellen, ki ily nyomorult állapotba helyezé. Különösen nagy szenvedélylyel üzik ezt Németországban az emberek, hol, hogy minél „nemesebb“ éneket produkáljanak, rendszeres kinzásokban is részesitik a szegény madarat.

Igy él vissza az ember azon dus adományokkal, miket gyönyörködtetésére a természet oly pazarul osztogatott. A természet által nyujtottt élvezetek legnemesbikét, a föld lényeinek gyönyörüségére teremtett madárdalt ép ugy zsákmányolja ki, mint a tavasz gyöngéd gyermekeinek, a virágoknak édes illatát.

Ki elégednék meg azzal, hogy tavasztól kezdve csupán őszig élvezz a virágok illatát, csupán azon idő tartamár, amig azok élete tart. Megraboljuk a szegény virágot, tömegesen pusztitjuk el azt még legteljesebb pompája előtt hogy illatát apró üvegekbe zárva, télen is egyaránt élvezhessük. A legfagyosabb farsang alatt a bálteremben ibolya- vagy gyöngyvirág illatot áraszt a bájos táncznő, ki elénk lép s gyönyö mellett, hogy csodás alakzatu derekát átkarolhatjuk, a rohájából omló édes illatár is megittasitja szivünket.

Az illatszer készités csaknem oly régi, mint az emberiség maga. Régebben az istenségeknek hódoltak illatszerek elégetésével, most, csak szivünk istenségét, hölgyeinket tömjénezzük az illatszerekkel. A római császárok idejében üzték a leghallatlanabb fényt az illatszerekkel, melyeknek hazája boldog Arábia volt; később pedig, XIV. Lajos király korában jutottak az örültségnek valódi rendszerére. Midőn udvari szabályzatok állapiták meg, hogy a király lakosztályát mindennap más illattal kell teliteni, és sorrend szerint volt a virágok minémüsége is meghatározva, melyekből vett illat hétfön, kedden vagy szerdán kizárólagos uralmat nyer a nagy király termeiben.

Az illatszerek gyártása rendkivüli haladást tanusit folyton, mert az üvegcsébe préselt virágillat jelenleg is ép oly keresett, mint régebben volt. A jelenlegi vegyészet mindenféle más olcsóbb és szaporább eszközökkel is segit magán, különböző növényi folyadékokat, balzsamokat, etheri olajokat használván a drágább virágok mellett s azokhoz még némely állatokból nyert illatos alkatrészekből állitja össze a szükséges kellékeket, mik aztán illatszerei anyagát alkotják, és különböző vegyi kezelések utján jutnak a szokott formába.

A fő anyagot azonban mégis mindig az illető virágok adják e mellett. A Balkán déli vidékein elterülő óriási rózsaligetek megfosztatnak egy napon összes csodaszép virágaiktól, azokat összeroncsolják, hogy gyöngéd szirmaikból olajat törjenek, melyet a készitésre használt viz fölszinéről vattával itatnak le és oly sok font rózsasziromból telik ki egy két csöpp valódi nemes rózsaolaj.

Sok virágban: a gyöngyvirágban, a büvös illatu jazminban stb. oly parányi adag illatszer-anyag található, hogy ott a vizben áttörés nem vezetne czélhoz; a vegyészet ennek is módját ejté azzal, hogy ezt bizonyos zsiradékokban fölolvasztás utján vonja ki a virágból. A zsiradékkal bevont üveglap hevittetik s erre szórják rá a virágszirmokat, melyekből az illatot alkotó finom étheri olaj átolvad az üveglap kenetére.

Az emberi ész igy használja föl a természet eszközeit saját élete szépitésére. A madárka gyöngeségével visszaél, hogy azt ne csak akkor daloltassa, mikor saját magának kis szive parancsolja, s a virágok megrabolt szellemét üvegcséjébe zárja, hogy bármikor élvezhesse ujra. De mi ez a mesterséges tavasz előidézése egy valódi zengő, virágos tavaszhoz képest?

Husárak

megállapitva s bejentve 1883. május 2-től 9-ig következők:

46 kr. Rácz Györgynél czegléd-utcza 2599 sz. a. **48 kr** Rácz Györgynél Csapó u. 10. Rózsatér 6 sz. a. Gyarmati Istvánnál mester-ut-cza 1442. varga-utcza 2238. sz. alatt, Nagy Mihálynál pfia-utcza 970. sz. alatt s végre Szentessi Istvánnál Szt.-Anna-utcza 2267. sz. alatt.

Minden többi bejelentett mészárszékek ben pedig **50 kr.**

Debreczen, 1883. május 1.

KÖZGAZDASAG

Terményárak a debreczeni piaczon.

Debreczen, 1883. május 1.

Egy m. mázsa	felső,	közép,	alsó.
Buza	9.50	9.40	9.30
Kétszeres . . .	8.00	7.90	7.80
Rozs	6.50	6.40	6.30
Arpa	6.20	6.10	6.00
Zab	6.60	6.50	6.40
Tengeri	6.50	6.40	6.30
Köles	6.80	6.70	6.60
1 zsák burgonya 50 kilogramm			1.80
100 kl. szalonna		64. 63. 62. frt.	
100 kl. háj. . . .		64. 63. 62. frt.	

A vásárbiróság.

Kőbányai sertésüzlet.

A sertéskereskedelmi csarnok jelentése

— május 1.

Az üzlet jelentéktelen. — Magyar ökör nehéz 59—60, fiatal nehéz 61—62, közép 60—61, könnyü——. Szedett nehéz 58—59, közép $57\frac{1}{2}$—$58\frac{1}{2}$, könnyü $58\frac{1}{2}$—$59\frac{1}{2}$. — Romániai bakonyi nehéz 59—60 átmenti, közép 56—$58\frac{1}{2}$ átmenti, könnyü $55\frac{1}{2}$—$56\frac{1}{2}$ átmenti, eredeti nehéz56—57 átmenti, közép ——— átmenti. — Szerbiai nehéz 60—61 átmenti, közép $58\frac{1}{2}$—$59\frac{1}{2}$ átmenti, könnyü 55—$56\frac{1}{2}$ átmenti. — Hizó 1 éves élősulyban 4% levonással 52—56, 2 éves ———— Az árak bizlalt sertéseknél páronkint 45 kl. és 4% levonással kilogramonkint értendők Romániai és szerbiai sertéseknél, melyek mint átmentiek adattak el, a vevőnek páronkint 3 arany forint vám fejében, megtérittetik.

Legujabb.

A „Debreczeni Ellenőr“ eredeti táviratai.

Budapest május 1-én. A felsőház mai ülésén a középiskolai törvényjavaslat tárgyalását folytatta. A képviselőházban a csendőrség kiegészitése tárgyában benyujtott törvényjavaslat végleg, a fiumei petroleum-kikötő kiépitéséhez a közösügyi költségek fedezésére a póthitel, a gácsországi vasuttársasággal való leszámolási törvényjavaslatok ugy általánosságban, mint részleteikben elfogadtattak. Azután tárgyalás alá vétetett a pénzügyi biráskodás ügyében benyujtott törvényjavaslat.

Amsterdam máj. 1. A nemzetközi kiállitás tegnap a királyi pár és a diplomatiai testületek jelenlétében megnyittatott.

Páris máj. 1. A külügyér a senátusban a hármasszövetségre nézve kijelentette, hogy nem vonja kétségbe a három hatalom közeledését. Mancini és Tisza Kálmán nyilatkozataiban egyáltalában nem képes Francziország ellen támadási szándékot felfedezni, és azokat őszintéknek tartja.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos
Vértesi Arnold.
Főmunkatárs: Karczag Vilmos

Nyilt-tér.

1883-iki

FRISS TÖLTÉSÜ

szolyvai, polenai és luhi Erzsébet ásványvizek

diszesen kiállitott üvegekben megrendelhetők:

Munkácson a központból. és Nytregyházán a fiókraktárból.

Marsalkó Károly,

munkácsi uradalmi ásványvizek bérlője.

MATTONI-FÉLE

GIESSHÜBLER

legtisztább égvényes

SAVANYU-KÚT

legjobb Asztali-és üditö ital,

kitünö hatásunak bizonyult köhögésnél, gége bajoknál, gyomor-és hólyag hurutnál.

ÉDECSEK (az emésztés elősegitésére).

Mattoni Henrik, Karlsbadban (Csehország).

A mellette álló czimkét és dugaszjelzést tekintetbe venni kérjük.

MATTONI'S GIESSHÜBLER

Első magyar hazai m. k.

szabadalmazott bőr- és gépszij-gyár

KRAUSZ JÓZSEF FIA

Marczali. Déli vasut Keszthely.
(Alakult 1850.)

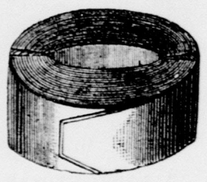

Ajánlja a tek. szijvásárlóknak ez évi február ár 23. alatt szabadalmazott impregnált forrasztott gépszijait és vörös barna, vörös kötő és varró szijakat, melyek a kereskedelem terén a legjobbnak bizonyult külö vagy belföldi gyártmányok ellen még senkitől el nem érteket biztositanak, a mit számos bizonylatok és technikai elismervények elegendőn tanusitanak. Ezen szijak még évenkénti használat után sem nyullanak és a varrás és szegzés helyetti nsszeforrasztás oly szilárd, hogy a szijak a legnagyobb gőz és nedvességben használva, éveken át dolgoznak a nélkül, hogy rongálódnának. Árjegyzékeket és minta bőrt kivánat szerint dijmentesen küldök.

Készneк nyilatkozom egy 10 frt értékü kisebb szijat próbára szállitani és azt ha állitásomnak meg nem felelend, egy heti használat után is visszaveendem.

BIZONYLAT.

Krausz József fia Somogymegye marczali gyáros által az országos magyar gazdasági egyesület elé birálat végett beküldött impregnált és forrasztott gépszijak a magyar államvasutak gépgyárában és a királyi József müegyetem mechanikai laboratoriumában az országos gazd. egyesület gépészeti szakosztálya részére kiküldött bizottsága előtt szakszerüen megvizsgáltatván: a következő tulajdonok constatáltattak:

1-ör. Az impregnált teljes levén, a szijak mindenütt, ott, a hol nedvesség és a gőz befolyásának voltak kitéve — a befolyásoknak sikeresen ellenállottak.

2-or. Csekély nyulékonysággal birván, e szijakat kurtitani nagyon ritkán szükséges — ugy hogy az állami gépgyárban 34 napon állandóan müködésben tartott két szij közül, — ezen idő alatt csak az egyiket kellett 30 m. mtr-rel egyszer megkurtitani.

3-or. A szijak végeinek a megerősités melletti összeforrasztott csekély nyulékonysága mellett előnyösnek mondható — s ez összeforrasztás oly szilárd, hogy □ milimeterenkint 2,505 kgr. terheltetésnél a szij elszakadt, de a forrasztás mi változást sem szen edett.

4-er. A szijak □ milimeterenkint átlag 2.48 kgr. terheltetést állottak ki. Az országos magyar gazd. egyesület nevében

Kelt Budapesten, 1883. márczius 19-én.

Korizmics László s. k.
alelnök.

KIVONAT

az országos iparegyesület gyáripari szakosztályának 1882. október hó 10-én tartott üléséről felvett jegyzőkönyvből.

6. pont. Krausz József fia marczali gépszij-gyáros által bemutatott ragasztott és forrasztott gépszijak, melyeknek tartóssága mellett számos bizonylatot mutattatott fel, olcsóságuknái fogva is az érdekelt iparosok és iparvállalatok figyelmébe ajánltatnak. — K. m. f.

Kiadta: **Országos iparegyesület GELLÉRI MÓR s. k.** szakesztályi jegyző és egyesületi titkár.

T. Krausz József fia urnak Marczali.

Folyó évi január hó 19-ről kelt becses megkeresésére, van szerencsém értesiteni, miszerint impragnalt forrasztott sulyszerinti szijaiban alig hihető előnyöket fedeztem fel, azon forrasztott impragnalt varrott szijak elienében, melyek gyáramban mai napig bel- és külföldi szijak közül nekem ismeretesek, malmom részére máshonnét szállitott szijak száraz helyen rövid idő alatt vástak és nyullottak s a varrott helyek rongálódtak; sokkal fontosabb előnyökre akadtam az impragnált forrasztott szijainál, ott hol azok a malomban vagy nedves helyeken vagy a szeszgyáriban a legerősebb gőzben alkalmaztattak, ott minden más szijak nehány hó alatt tökéletesen tönkre mentek, mig ellenben az ön gyártmánya több holnapokon át történt használat után alig érinthetőleg nyullottak, a forrasztott helyek oly épek, mintha a szijak ma lettek volna használatba véve ugy hogy azt tapasztaltam, miként a másik legjobbnak ismert varrott impragnált szijfajták a gőzben és nedve ségben rövid idő alatt tönkre mentek, ott az ön impragnált forrasztott sulyszerinti szijai éveken át való használat után is épségben maradnak, mert mint ön azt a mellékletben is jelzi gőz és nedvességben árthatlan.

Midőn önt az oly jól sikerült találmányaiért szivélyesen üdvözölném

Deés 1883. január hó 25-én.
(Erdély.)

Tisztelettel vagyok
Kremer Sámuel s. k.,
hengermalom- és szeszgyár-tulajdonos.

Üzlet megnyitás.

Alulirott tisztelettel tudatja a n. é. közönséggel, hogy

ugy NŐI, mint FÉRFI szabó- és divat-árus kellèkekben,

valamint mindenféle rövid, szövőáruk, fehérneműek, csipkék, szalagok, keztyük és füzőkben

dusan felszerelt üzletemet mai napon megnyitottam,

főtér Schäffer-féle házban

(a Hungária kávéházzal szemben.)

E szakmában a legelső gyári helyeken szerzett tapasztalataim képesitenek mindenben rendkivül olcsó árakat szabhatni, és midőn még legpontosabb kiszolgálást biztositok, kérem a n. é. közönség kegyes pártfogását.

Debreczen, 1883. márczius 21.

Tisztelettel

SCHWARCZ M. L.

Ezennel van szerencsém a nagyérdemü közönség becses tudomására juttatni, miszerint a Tisza-biztositó társulat épületében már több évek óta a szabó mestersége met folytatám, de miután szerencsém kedvezett, egy igen jó hirnevü szabó üzlet helyiséget vehettem át, s ennél fogva bátorkodom a nagyérdemü közönség becses figyelmét kikérni arra nézve, hogy ujonnan berendezett

férfi szabó üzletemet

(kistemplomtér, bazár épületben Nagy András kesztyüs üzlet helyiségében) megnyitottam, s ennélfogva esedezem a n. é. közönség kegyes pártfogásáért.

A szövet kelméket a legelső forrásból igyekeztem magamnak beszerezni a lehető legjobb és legszebb minőségben, s igy képes vagyok a n. é. közönséget a legjobb szabásu ruhákkal

legjobban és legolcsóbban kielégiteni.

Hiszem, hogy a n. é. közönség teljes bizalmára és megelégedésére fogok szolgálni annyira, hogy kegyes pártolását minden tekintetben kifogom érdemelni.

Maradtam hódoló alázattal

Székely János
férfi szabó.

Hirdetések

a „DEBRECZENI ELLENŐR“ részére

a legolcsóbb árért elfogadtatnak.

Kiadóhivatal:

piacz-u. Simonffy ház, (hátul az udvarban.)

Nyujtsuk a szerencsének jobbunkat!

500,000 márka fényeremenyt igér kedvező esetben a legujabb hamburgi nagy pénzsorsjáték mely a magas kormány által jóváhagyatott s biztositott.

Eme ujabb játék-tervezet előnyös berendezése abban áll, hogy rövid pár hó lefolyása alatt 7 sorsolásban 46,600 nyereménynek kell bizton történni, ezek között vannak fényeremények esetleges 500,000 r. márka, illetőleg

1 nyerem. á m.	300,000	21 nyerem. á m.	10,000
1 nyerem. á m.	200,000	56 nyerem. á m.	5000
2 nyerem. á m.	100,000	106 nyerem. á m.	3000
1 nyerem. á m.	90,000	223 nyerem. á m.	2000
1 nyerem. á m.	80,000	6 nyerem. á m.	1500
1 nyerem. á m.	70,000	515 nyerem. á m.	1000
1 nyerem. á m.	60,000	869 nyerem. á m.	500
2 nyerem. á m.	50,000	26830 nyer. á m.	145
1 nyerem. á m.	40,000	összesen 17,965 nyeremény	
1 nyerem. á m.	30,000	á m. 200, 150, 124, 100,	
8 nyerem. á m.	15,000	94, 67, 40, 20.	

Ezen nyereményekből az első osztályban 400 sorsoltatik ki 157,000 m. összegben. — Az 1 oszt. fényeremény 50,000 mt. tesz s a 2-ikban 60,000, a 3-ikban 70,000, a 4-ikben 80,000, az 5-ikben; 90,000, a 6-ikban 100,000, a 7-ikben azonban esetleg 500,000, illetőleg 300,000 200,000 stb. márkára emelkedik. — A nyereményhuzások tervszerüleg hivatalosan vannak megállapitva. — Ezen nagy, az állam által biztositott pénz-sorsjáték legközelebbi nyereményhuzásához

1 egész eredeti sorsjegy csak 6 m. vagy 3.50 ft. o. é.
1 fél „ „ „ 3 „ „ 1.75 ft. o. é.
1 negyed „ „ „ 1 „ „ 90 kr. o. é.

Mindennemü megbizások, a pénz beküldése, postautoni fizetés vagy az összeg utánvétele mellett rögtön a leggondosabban teljesittetnek, mindenki az állam czimerével ellátott eredeti sorsjegyet tőlünk saját kezeibe kapja.

A megrendelésekhez a szükséges hivatalos tervezetek ingyen mellékeltetnek, melyekből ugy a nyeremények beosztása az illető osztályokra, mint szintén az illető betétek is megláthatók és minden huzás után érdekelt feleinknek felhivás nélkül megküldjük a hivatalos huzási lajstromot. Kivánatra a hivatalos tervet előre megküldjük — megtekintés végett — bérmentve, és készek vagyunk nem tetszés esetében a sorsjegyet az összegnek visszafizetése mellett huzás előtt visszavenni

Csoportozatunk mindig a szerencse kedveltje volt és érdekelt feleinknek gyakran a legnagyobb nyereményeket fizettük ki, többek között 250,000, 100000 80,000 60,000, 40,000 stb márkával.

Egy ily, a legszolidabb alapokra fektetett vállalatnál előreláthatólag mindenütt a legelénkebb részvétre lehet bizton számitani s kérjük ennélfogva, hogy minden megrendelést teljesithessünk, a megrendeléseket már is minél előbb, de mindenesetre f. é. május 15-ike előtt egyenesen hozzánk beküldeni.

Kaufmann és Simon bank- és váltó-üzlete Hamburgban.

U. i. Ezennel köszönetünket nyilvánitjuk az eddig megajándékozott bizalomért, s midőn eme ujabbi sorsjáték kezdetével a részvételre felhivnók, ezentul is igyekezni fogunk, állandóan pontos és lelkiismeretes kiszolgáltatás által igen tisztelt feleink teljes megelégedését kiérdemelni. **A fentebbiek.**

Ajánljuk

friss gazdasági magvainkat,

franczia, olasz és magyar luczerna, quedlinburgi és oberndorfi répamag, angol perjefümag a legolcsóbb árakban.

Legjobb minőségü füszeráruinkat,

czukrot, kávét, theát, rumot, minden faj rizseket és árpa kásákat, Souchard-féle csokoládét. — Friss szultán-kenyeret, naponta friss **pergelt kávét** darálva is, mazsolát, mandulát, mogyorót, finom piskótát, czukorba fő ött görczi gyümölcsöket, finom saláta-olajat, czukorkákat, friss ementhali-, grói, gorgonzola-, schwarczenbergi- imperiálsajtokat, liptói turót, szepességi és stokkerau-lencsét, borsót, lekvárt, szilvát, diót, „István“ gőzmalmi liszteket, Brázay féle sósborszeszt, Dr. Müller tyukszem elleni balzsamot, pipere- és gyógyszappanokat.

Milly- és Flóra-gyertyát, amerikai salon petroleumot.

Jalits-féle belföldi angol- és spanyol borokat, karlovitzi édes ürmöst, magyar- és franczia-pezsgőket.

Festők és kárpitosoknak mindennemü olajba tört és porfestékeket minden faj lackot és ecsetet, a legelőnyösebb árban.

Friss töltésü

ÁSVÁNY-VIZEKET

névszerint: Budai keserü források, Carlsbadi, Ivándai, Rohitsi, Preblaui, Bilini, Éger Ferencz- és Sós-forrás; Emsi, Püllnai, Schaidschitzi, Vichy (grand grille), Bártfai, Marienbadi, Gleichenbergi, Preblaui, Halli, Csizi Czigelkai, Lipiki, Parádi kénes-viz, Seltersi, diszes kiállitással, Szolyvai, Kissingi, Rákóczi, Gieshübli, (Iuhi) Margit forrás. Különös figyelembe ajánljuk még a

MOHAI ÁGNES FORRÁST

hazánk egyik legszénsavdusabb vize magában is nagy gyógyereje van borral vegyitve pedig a legkellemesebb és a legegészségesebb ital s azon kellemes helyzetben vagyunk, hogy oly előnyös árak mellett adhatjuk, mely minden más viznél a legolcsóbba jön.

1 üveg ½ liter 16 kr., az üres üvegért adunk vissza 4 krt. 1 üveg 1 liter 22 kr, az üres üvegért adunk vissza 5 krt.
1 üveg 1½ liter 28 kr, az üres üvegért adunk vissza 6 krt.

Teljes tisztelettel

ANDRÉ és SZABÓ.
Nagy-Hatvan-utcza, Bignió-ház.

Debreczen, 1883. Nyomatott a „Debreczeni Ellenőr“ könyvnyomdájában, Piacz, SIMONFFY-ház